

Duhovi

Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istome mjestu. I eto iznenada šuma s neba, kao kad se digne silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga.

6.06.2011.

Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istome mjestu. I eto iznenada šuma s

*neba, kao kad se dignu silni vjetrovi.
Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I
pokažu im se kao neki ognjeni
razdijeljeni jezici te siđe po jedan na
svakoga od njih. Svi se napuniše Duha
Svetoga i počеше govoriti drugim
jezicima, kako im već Duh davaše
zboriti (Dj 2,1-4).*

Duboka stvarnost

Moćni dolazak Duha Svetoga na
Duhove nije bio neki

izoliran događaj. Nema stranice u
Djelima apostolskim na

kojoj se ne govori o Njemu i o
njegovim djelima, koja vode

život i daju mu duha, te o
promjenama praksi zajednice:

On daje riječ svetom Petru (usp. Dj
4,8), jača vjeru učenika

(usp. Dj. 4,31), svojim dolaskom On
potkrepljuje zov,

koji se izlio na pogane (usp. Dj 10,44-47). On šalje Savla i

Barnabu u daleke zemlje da za Kristovu nauku otvore nove

putove (usp. Dj 13,2-4). Njegova prisutnost i njegova djela

jesu iznad svega.

Duboka stvarnost koju nam ti tekstovi Svetoga pisma otkrivaju

nije samo sjećanje na prošlost, na zlatno doba Crkve,

koje je nestalo u prošlosti. Ta stvarnost unatoč bijedi i grijesima

svakoga od nas jest stvarnost Crkve i danas i za sva vremena. *Ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog Branitelja koji*

će ostati s vama zauvijek (Iv 14,16), reče Gospodin svojim

učenicima. Isus Krist ispunio je svoja obećanja: uskrsnuo je,

uzašao na nebo i zajedno s vječnim Ocem šalje nam Duha

Svetoga da nas On posveti i dadne nam život.

Susret s Kristom, 127-128

Ophođenje s Duhom Svetim

Živjeti iz Duha Svetoga znači živjeti iz vjere, nade i ljubavi,

dopustiti Božji zagrljaj, da On od početka obnovi naše

srce i oblikuje ga na svoj način. Zreli, duboki i jaki kršćanski

život ne može se improvizirati, jer je on plod rasta milosti

Božje u čovjeku. *Djela apostolska* opisuju život kršćanske

prazajednice jednom tako kratkom i tako jezgrenom rečenicom:

Oni su bili postojani u apostolskoj nauci, zajedničkom

životu, lomljenju kruha i molitvama (Dj 2,42).

Ta nauka vrijedi za sve kršćne, jer smo mi svi u istoj

mjeri pozvani na svetost. Nema kršćana druge klase, koji bi

bili obvezani na neki razvodnjeni oblik življenja Evandjelja;

svi smo mi primili isto krštenje, a među različitim darovima

milosti i ljudskim životnim okolnostima jedan Duh dijeli božanske darove, jedna je vjera, jedna nada, jedna ljubav

(usp. 1 Kor 12,4-6 i 13,1-13).

Stoga možemo Apostolovo pitanje shvatiti kao nama

upućeno i možemo ga uzeti kao poticaj za osobno i neposredno

ophođenje s Bogom: *Ne znate li da ste hram Božji i*

da Duh Božji prebiva u vama?(1 Kor 3,16). Nažalost, Duh

je Sveti za neke kršćane Veliki Neznanac: ime koje se izgovori

ali nije Netko – jedna od tri Osobe jedinog Boga -, s kojom

se razgovara i iz koje se živi. Ono što nedostaje jest

uobičajeno ophođenje s Njim u jednostavnosti i povjerenju,

onako kako nas to Crkva uči po liturgiji. Tada ćemo Gospodina

bolje upoznati i bit ćemo svjesni
onoga što znači taj neizreciv

dar zvati se kršćaninom; tada ćemo
naslutiti svu

puninu i istinu onog pobobanstvenja,
ono udioništvovanje u

Božjem životu o kojemu smo govorili.

Susret s Kristom, 134

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/duhovi/](https://opusdei.org/hr-hr/article/duhovi/) (30.03.2025.)